

ÉZSAIÁS 26-30.

A 26.-ik fejezet a 25.-ik közvetlen folytatása, mert így kezdődik:

Azon a napon

Melyik napon? Azon, amelyről az előző fejezetben szó volt. Miről írt az előző fejezetben? Megtudhatjuk a 25:8-ból:

Véget vet a halálnak örökre! Az én Uram, az ÚR letörli a könnyet minden arcra. Leveszi népéről a gyalázatot az egész földön. - Ezt ígérte az ÚR!

Ezt mondják azon a napon: Itt van a mi Istenünk, benne reménykedtünk, hogy megszabadít minket. Itt van az ÚR, benne reménykedtünk, vigadjunk és örüljünk szabadításának!

Az a nap, amikor Isten megalapítja földi Királyságát, az a nap, amelyért oly sokat imádkoztunk, hogy „Jöjjön el a Te országod”.

Azon a napon ezt az éneket éneklék Júda országában: Erős városunk van: az ÚR kőfalat és bástyát állított védelmére.

Nyissátok ki a kapukat, hadd jöjjön be az igaz nép, mely hűséges maradt!

Aki rajtad elmékedett, azt megőrzöd teljes békében, mert benned bízik.

Bízzatok az ÚRban mindenkor, mert az ÚR a mi kösziklánk mindörökre!

Gyönyörű sorok ezek, nagyon szeretem ezeket a sorokat: Aki rajtad elmékedett, azt megőrzöd teljes békében.

Az Újtestamentumban Péter arról a békéről ír, amely minden emberi értelmet felülmúl. A világ nem érti azt a békét, amelyet mi Jézus Krisztusban megtapasztalunk. Jézus azt mondta, hogy

Békességet hagyok nektek: az én békességemet adom nektek; de nem úgy adom nektek, ahogyan a világ adja. Ne nyugtalankodjék a ti szívetek, ne is csüggedjen.

A Biblia szerint az igaz ember békében él. Mindnyájunkban, minden keresztényben ez egy fő jellemvonás kell legyen: Isten békéje a szívünkben és az életünkben.

Ahhoz, hogy Isten békéje a miénk legyen, először is békében kell legyünk Istennel, és ez csak Jézus Krisztus áldozatán keresztül lehetséges, mert az Írás szerint „Ő békét hozott a vérén keresztül”.

Ő lehetővé tette, hogy a kiontott vérén keresztül megbocsájtassanak a mi bűneink. Alapvető tehát, hogy először Istennel békében legyél, és tovább már ne lázzadj Isten törvényei ellen, hanem most már keressd az engedelmesség útjait. Többé nem futsz Isten elől, hanem Vele együtt akarsz élni, elfogadva Jézus Krisztust megváltódnak.

Ugyanakkor sajnos sok olyan keresztény van, akik békében élnek Istennel, mert befogadták Jézus Krisztust, de sohasem tapasztalták meg Isten békességét az életükben, a szívükben és elméjükben.

Hogyan ismerhetem meg Isten békességét a szívemben, amikor a világ körülöttem káoszban él? „Aki rajtad elmékedett, azt megőrzöd teljes békében.”

Nem igazán lehet megtapasztalni Isten békességét akkor, ha állandóan a világ dolgain tartod a szemedet. El kell fordítsd tekintetedet a nehézségektől, a világ örültségeitől, és szilárdan és folyamatosan Őreád kell vessed a szemedet.

Hányszor és hányszor kell az Úr visszafordítsa a gondolataimat! Ha a világra tekintek, akkor túlságosan felizgatom magam a rövidtávú dolgok miatt, de az Úr emlékeztet arra, hogy ki irányítja az egészet. Meg kell tanuljuk a gondolatainkat alárendelni Jézus Krisztusnak, és akkor megtapasztalhatjuk azt a dicsőséget, amellyel Ő betölti az életünket.

Olyan gyakran emlékeztet az Úr arra, hogy ez az Ő gyülekezete. Jönnek a problémák, és én rögtön azon kezdek agyalni, hogy most aztán mit tegyek, lehet, hogy ezt, lehet, hogy azt. Aztán megszólal az Úr és azt kérdezi:

- - Kinek a gyülekezete ez?
- - A Tied, Uram.
- - Akkor pedig ne aggódj, mert én gondoskodni fogok róla.

Olyan könnyen gondolhatja a pásztor, hogy ez az ő gyülekezete. De amikor aztán jönnek a bajok, akkor megvadul, mert így lehetetlen békében élni. De ha azt tartom szem előtt, hogy ez az Ő gyülekezete, akkor minden rendben van. Amikor ezt elfelejtem, akkor bajba kerülök.

„Tökéletes békében tartod azt, akinek a gondolatai feléd fordulnak.” Ez az Ő gyülekezete, az Ő munkája.

Bízzatok az ÚRban mindenkor, mert az ÚR a mi kösziklánk mindörökre!

Ő letaszítja a magasból az ott lakókat, lerombolja a megerősített várost, földig lerombolja, porrá zúzza.

Lábbal tapossák majd: a nyomorultak lábai, a nincstelenek léptei.

Az igaz ember ösvénye egyenes, te egyengeted az igaz ember útját.

Ítéleted idején is benned reménykedtünk, URam, neved dicséretére vágyott a lelkiünk.

Lelkem hozzád vágyódik éjjel, teljes szívből kereslek téged. Mert ha ítéletet tartasz a földön, igazságot tanulnak a világ lakói.

Isten ítéleteiről kezd beszélni. Várjuk mindnyájan Isten országa eljövételének napját, de azelőtt még eljön Isten ítéletének napja erre a földre, amikor igazságot fognak tanulni tőle a föld lakóit.

Ha a bűnös kegyelmet kap, nem tanul igazságot.

Úgy tűnik, hogy az emberek nem növekednek annyira a jó idők alatt, mint akkor, amikor nehéz idők jönnek. Amikor az emberek és a nemzet áldásban él, akkor elfelejti Istent, nem fordul hozzá többet. A nehézségek idején azonban Hozzá fordulnak.

Nagyon könnyű az anyagi jólétben bízni, könnyű azt mondani, hogy lám-lám mennyire nagy fejlődést hozott a szabad vállalkozás lehetősége az Egyesült Államoknak. Így aztán az emberek Isten áldásait a nemzet vívmányának kezdik tulajdonítani.

De az Egyesült Államok azért erős és hatalmas, mert Isten tette azzá, nem pedig azért, mert a legjobb gazdasági rendszerünk van a világon. Ez nem a demokrácia győzelme.

A jólét idején a bűnösök nem fordulnak Isten felé, de amikor nehézségek jönnek, akkor igen:

Ha a bűnös kegyelmet kap, nem tanul igazságot. Becsületes országban is álnokul él, és nem nézi az ÚR fenségét.

URam, fölemelted kezedet, de nem látják. Majd meglátják, hogy féltőn szereted népedet, és megszégyenyülnek: tűz emészti meg ellenségeidet.

URam, te szerzel nekünk békességet, hiszen mindent te tettél, ami velünk történt.

URunk, Isteniünk, más urak voltak gazdáink, nem te, de csak a te nevedet dicsérik.

Itt Izrael beszél az Úrral arról, hogy Ő tanította meg az embereket igazságra, és jólétük idején pedig megfélemlítettek Istentől, és az ellenségeik szétépték őket, más népek kezdtek uralkodni felettük. De ezek a népek már mind meghaltak, elpusztultak.

A halottak nem élnek, az árnyak nem támadnak föl, ezért büntetted meg és irtottad ki őket, még az emlékezetüket is eltörölted.

Egyesek e vers alapján azt tanítják, hogy Isten el fogja törölni a bűnösöket. De vannak olyan versek, főleg az evangéliumokban, amelyek ennek ellenkezőjét tanítják, amelyekben Jézus a gyehennáról beszélt.

Megszaporítottad e népet, URam, megszáporítottad e népet, megdicsőítettad magad, mindenféle kiterjesztetted az ország határait.

URam, a nyomorúságban téged kerestek, és halkán fohászokdtek, amikor fenyítetted őket.

Olyanok voltunk előtted, URam, mint a terhes asszony, amikor szülni kezd: míg vajúdik, kiált fájdalmában.

Terhesek voltunk, vajúdtunk, de csak szelet szültünk: nem szereztünk szabadulást az országnak, és nem jöttek emberek a világra.

Isten válaszol nekik:

Életre kelnek hallottaid, föltámadnak a holttestek! ÉbredjeteK, és ujjongjateK, kik a porban laktok! Mert harmatod a világosság harmata, és a föld visszaadja az árnyakat.

Amikor Jézus meghalt a kereszten, akkor Ő lement a pokolba az ApCsel 2 szerint:
mert nem hagyod lelkemet a halottak birodalmában, azt sem engeded, hogy Szented elmúlást lásson.

Amikor Jézustól jelt kívántak Ő ezt válaszolta:

E gonosz és parázna nemzedék jelt követel, de nem adatik neki más jel, csak a Jónás próféta jele.

Mert ahogyan Jónás három nap és három éjjel volt a hal gyomrában, úgy lesz az Emberfia is a föld belsejében három nap és három éjjel.

Pál apostol az efezusi levél 4.-ik fejezetében azt írja:

„Felment a magasságba, foglyokat vitt magával, ajándékot adott az embereknek.”

Az pedig, hogy „felment”, mi mást jelent, mint azt, hogy le is szállt a föld gyomrába.

Jézus Krisztus feltámadása előtt, egész addig, amíg az emberek bűneinek ára kifizettetett, az Ótestamentumi igaz emberek nem tudtak belépni a mennyországba, amikor meghaltak, hanem a föld gyomrában váraKoztak. Ennek a legjobb leírása Lukács 16-ban van, ahol Jézus mesél el egy történetet:

„Volt egy gazdag ember, aki bíborba és patyolatba öltözött, és nap mint nap fényes lakomát rendezett.

Volt egy Lázár nevű koldus is, aki ott feküdt a gazdag előtt, fekélyekkel tele,

és azt kívánta, hogy bárcsak jóllakhatna a gazdag asztaláról lehulló morzsákkal; de csak a kutyák jöttek hozzá, és nyaldosták a sebeit.

Történt pedig, hogy meghalt a koldus, és felvitték az angyalok Ábrahám kebelére. Meghalt a gazdag is, és eltemették.

Amint ez a pokolban kínok között gyötrődve felemelte a tekintetét, látta távolról Ábrahámot és kebelén Lázárt.

Ekkor felkiáltott: Atyám, Ábrahám, könyörülj rajtam, és küldd el Lázárt, hogy ujjá hegyét mártsa vízbe, és hűsítse meg a nyelvemet, mert igen gyötrődöm e lángban.

De Ábrahám így válaszolt: Fiam, jusson eszedbe, hogy te megkaptad javaidat életedben, éppen úgy, mint Lázár a rosszat. Ő most itt vigasztalódik, te pedig gyötörödsz. Ezen felül még közöttünk és közöttetek nagy szakadék is tátong, hogy akik innen át akarnak menni hozzátok, ne mehessenek, se onnan ide át ne jöhessen senki.

Ez teljesen világosan elosztatja azok reményeit, akik még a halál utáni megtérés lehetőségében reménykednek. Jézus azt mondta, hogy lehetetlen átmenni egyik helyről a másikra, ha meghaltunk.

Ő pedig így szólt: Akkor arra kérlek, atyám, hogy küldd el őt apám házához; mert van őt testvérem, beszéljen a lelkükre, nehogy ők is ide kerüljenek, a gyötrelém helyére.

Ábrahám így válaszolt: Van Mózesük, és vannak prófétáik, hallgassanak azokra!

De az erre ezt mondta: Nem úgy, atyám, Ábrahám, hanem ha a halottak közül megy valaki hozzájuk, akkor megtérnek.

Ábrahám ezt felelte: Ha Mózesre és a prófétákra nem hallgatnak, az sem győzi meg őket, ha valaki feltámad a halottak közül.”

Jézus leírta tehát, hogy milyen lesz a pokolban. Amikor Jézus meghalt, akkor leszállt ide a föld gyomrába és prédikált azoknak a lelkeknek, amelyek ott fogságban voltak.

Ézsaiás 61.-ben olvashatuk egy Jézus Krisztusról szóló próféciát:

Uramnak, az ÚRnak lelke nyugszik rajtam, mert felkent engem az ÚR. Elküldött, hogy örömhírt vigyek az alázatosoknak, bekötözsem a megtört szíveket, szabadulást hirdessek a foglyoknak, és szabadon bocsátást a megkötözötteknek.

A sírban levő fogvatartottaknak szabadulást hirdetett, és kivezette őket fogságukból.

Azt is tudjuk, hogy az ótestamentumi hívők mind hitben haltak meg, de nem kapták meg a feltámadás ígértét. Isten számunkra egy jobb dolgot tartott fent. Tehát Ábrahám és a többi hívő hitben halt meg, de mivel bűneiket nem vették el, ezért nem léphettek be a mennyei királyságba.

Jézus Krisztus áldozatára volt szükség, hogy a bűnt elvegye. A bikák és kosok vére csak időlegesen elfedte a bűnt, de ez mind Isten későbbi munkájára mutatott előre, mert egyedül Jézus Krisztus vére tudta teljesen elvenni a bűneiket. Amikor Jézus vére kiontatott, akkor minden ember számára lehetővé tette, hogy Istenhez jöjjenek, és legelőször azokat vitte magával, akik abban a hitben haltak meg, hogy Isten majd el fogja küldeni a szabadító Messiást.

A Máté 27.-ben pedig ezt olvashatjuk:

A sírok megnyíltak, és sok elhunyt szentnek feltámadt a teste.

Ezek kijöttek a sírokból, és Jézus feltámadása után bementek a szent városba, és sokaknak megjelentek.

Úgy gondolom, hogy ez a prófécia Ézsaiásnál erre az eseményre utal: a feltámadás kezdetére, amikor Jézus feltámadásakor kivezette a foglyokat:

Életre kelnek hallottaid, föltámadnak a holttestek! Ébredjétek, és ujjongjatok, kik a porban laktok! Mert harmatod a világoosság harmata, és a föld visszaadja az árnyakat.

Jézus azt mondta, hogy „aki él és hisz én bennem, az sohasem fog meghalni.” Pál pedig azt írta:

Íme, titkot mondom nektek: nem fogunk ugyan mindnyájan elhunyni, de mindnyájan el fogunk változni.

Hirtelen egy szempillantás alatt,

...

Tudjuk pedig, hogy ha földi sátorunk összeomlik, van Istentől készített hajlékunk, nem kézzel csinált, hanem örökkévaló mennyei házunk.

Most ebben az öreg, elhasznált sátorban élek, és már elegendő van belőle, de nem baj, mert egy napon ki fogok költözni belőle, és beköltözök majd egy gyönyörű palotába. Jézus azt mondta:

Az én Atyám házában sok hajlék van; ha nem így volna, vajon mondtam volna-e nektek, hogy elmegyek helyet készíteni a számotokra?

Pál folytatja:

Azért sóhajtozunk ebben a testben, mivel vágyakozunk felölteni rá mennyből való hajlékunkat

A Biblia azt tanítja, hogy a valódi énünk a lélek, a testünk csak egy sátor, egy olyan közeg, amely által a lélek ki tudja magát fejezni.

Mert mi is, akik e sátorban vagyunk, megterhelten sóhajtozunk, minthogy nem szeretnénk ezt levetni, hanem felölteni rá amazt, hogy a halandót elnyelje az élet.

Isten pedig, aki minket erre felkészített, zálogul adta nekünk a Lelket.

Tehát mindenkor bizakodunk, és tudjuk, hogy amíg a testben lakunk, távol lakunk az Úrtól; mert hitben járunk, nem látásban.

De bizakodunk, és inkább szeretnénk kiköltözni a testből, és hazaköltözni az Úrhoz.

Nagyon várom már azt a dicső napot, amikor a sátramból abba a házba költözök, amelyet Isten épít, amelyben nem tapasztalhatok fájdalmat, gyengeséget, nem kell aludjak, és még sok más jó dolog is jön azzal, amelyet olyan izgalmas dolog várni.

Pál azt mondta:

De megkérdezhetné valaki: hogyan támadnak fel a halottak? Milyen testben jelennek meg?

Esztelen! Amit vetsz, nem kel életre, míg előbb el nem rothad,

és amit elvetsz, azzal nem a leendő testet veted el, hanem csak a magot, talán búzáét vagy valami másét.

De Isten olyan testet ad annak, amelyet elhatározott, mégpedig minden egyes magnak a neki megfelelő testet.

Az új test tehát nem az a test, amely elvettetett.

Elvettetik romlandóságban, feltámasztatik romolhatatlanságban;

elvettetik gyalázatban, feltámasztatik dicsőségben; elvettetik erőtlenségben, feltámasztatik erőben.

Elvettetik érzéki test, feltámasztatik lelki test.

Nagyon izgalmas számomra az a várakozás, amely egy olyan új testet fog majd adni, amely lehetővé teszi, hogy ott legyek én is, ahol Ő van. Mert ebben a testben nem lehetnék ott, de nem is akarnék ebben ott lenni, mert nem szeretem a szemüveget. Ennek ellenére értékelem, hogy Isten erős és egészséges testet adott nekem, de mégis látom, hogy egyre csak romlik az állapota, mert az erőm és erőnlétem már nem a régi. Nem az vagyok, aki voltam, de Istennek hála, nem is az vagyok, aki leszek.

Eredj, népem, menj be szobádba, és zárd magadra az ajtót! Rejtőzz el egy rövid pillanatra, míg elmúlik az ÚR haragja.

Mert jön már lakóhelyéről az ÚR, hogy megbüntesse bűneikért a föld lakóit. A föld föltárja majd a kiontott vért, nem takarja be többé a meggyilkoltakat.

Ez a Nagy Nyomorúság időszakára, az utolsó három és fél évre utal, mielőtt Jézus Krisztus visszatérne. Ez idő alatt a föld az Antikrisztus hatalma alatt lesz, és Isten haragja kiömlik a földre a bűnei miatt.

Mit mond Isten az Ő népének erre az időszakra vonatkozóan?

Eredj, népem, menj be szobádba, és zárd magadra az ajtót! Rejtőzz el egy rövid pillanatra, míg elmúlik az ÚR haragja.

Mert jön már lakóhelyéről az ÚR, hogy megbüntesse bűneikért a föld lakóit.

Ebben az időben az Úr haragja lesz a büntetés a bűnökért, és ez teljesen kizárja azt, hogy az egyház ennek részese lehessen, mert azt tudjuk, hogy „Isten nem a haragra választott ki minket”. Amikor tehát Ő eljön, hogy megbüntesse a földet bűneiért, akkor azt mondja a népének, hogy zárkózzon be a szobáiba, amíg a haragnak vége van.

Ennek két lehetséges értelmezése van. Lehet, hogy Isten Izrael hűséges maradékához szól, akiket a vadonba menekít majd, ahol három és fél éven keresztül táplálja őket, amíg véget nem ér a Nagy Nyomorúság.

Lehet azonban, hogy ez az egyházra vonatkozik, de nincs egyértelmű bizonyíték arra, hogy erre vagy arra vonatkozhat, csak akkor, ha előre eldöntötted, hogy az egyház a Nagy Nyomorúság idejében a földön lesz, és akkor azt mondhatod, hogy ez nem az egyházra vonatkozik, hanem Izraelre.

Mivel azonban az én előfeltételezésem az, hogy az Úr nem fogja az egyházát a Nagy Nyomorúságban a földön hagyni, ezért ezt én az egyházra vonatkoztatom:

Eredj, népem, menj be szobádba, és zárd magadra az ajtót!

Ezt támasztja alá a Jelenések könyvének 4.-ik fejezete:

Ezek után láttam, hogy íme, nyitva van egy ajtó a mennyben, és az előbbi hang, amelyet olyannak hallottam, mint egy trombitáét, beszél velem, és így szól: „Jöjj fel ide, és megmutatom neked azokat, amiknek meg kell történniük.”

Az egyház tehát ott lesz az Úrral a mennyben, amíg Isten haragja kiöntetik a földre. Ezt nem lehet kétségbe vonni.

Igy aztán ez az Ézsaiás 26:20-21 vonatkozhat akár Izraelre, akár az egyházra is. Mindenképpen egy hihetetlenül érdekes rész, amelyből kiderül, hogy a Nagy Nyomorúság az Isten büntetése a bűnök miatt. Isten viszont már megítélte az én bűneimet, tehát nem lenne következetes tőle, ha engem büntetne a bűneimért, mivel már megbüntette a Fiát az én bűneimért.

Mindnyájan tévelyegtünk, mint a juhok, mindenki a maga útját járta. De az ÚR őt sújtotta mindnyájunk bűnéért.

Krisztus már megbűnhődött az én bűneimért, és ezért következetlen lenne, hogy Isten engem is megbüntessen ugyanazért. Erről szól az evangélium, a megtérés – nem kell Isten büntetését magunkra vegyük a bűneinkért, mert Jézus már megtette azt helyettünk.

A 27.-ik fejezet:

Azon a napon

A Nagy Nyomorúság eljövételének napján...

Azon a napon megbünteti az ÚR kemény, nagy, erős kardjával Leviátánt, a gyors kígyót, Leviátánt, a tekergő kígyót, és megöli a tengerben lakó szörnyeteget.

A Sátánról és az Antikrisztusról szól ez.

Majd ismét Izraelhez fordul:

Azon a napon énekeljétek a színbort adó szőlőről!

Én, az ÚR vagyok az őrizője, minduntalan öntözgetem. Éjjel-nappal őrzöm, hogy senki ne bánthassa.

Nincs bennem harag, de ha tövis és gaz kerül eléem, küzdeni fogok ellene, és elégetem!

De aki az én oltalmamra bízta magát, béküljön meg velem, béküljön meg velem!

A jövőben gyökeret ver Jákób, virágzani, virulni fog Izráel, termésével elárasztja a világot.

Egy gyönyörű kis prófécia ismét Izraelről, amelyet ismét vissza fog állítani, és virágzásnak indít. Nagy ellentétben áll mindez az 5.-ik fejezettel, ahol Isten arról szól, hogy hogyan gondozta a szőlőjét, de az nem hozott gyümölcsöt, csak vadszőlőt, és azért levette a kezét róla.

Itt azonban azt mondja, hogy eljön az a nap, amikor ismét művelni, óvni, öntözni fogja, és gyökeret ver Jákób, virágzani, virulni fog Izráel, termésével elárasztja a világot.

Már most is beteljesedett ez a prófécia, mert Izrael kivirult, és elárasztja termésével a világot. Izrael a világ 4.-ik legnagyobb gyümölcsexportőre (volt 1980-ban).

Megverte-e őt annyira, mint azokat, akik őt verték? Gyilkolta-e őt annyira, mint azokat, akik őt gyilkolták?

Elűzted, elvetted, úgy pereltél vele. Erős széllel sodortad el, amikor feltámadt a keleti szél.

Ez által nyer engesztelést Jákób bűne, és ez lesz vétke eltávolításának a gyümölcse: Olyanná teszi az oltár minden követ, mint az összetört mészkövek: nem lesznek többé szent fák, sem tömjénező oltárok!

Milyen árván maradt a megerősített város! Elhagyott, lakatlan hely lesz, mint a puszta. Borjak legelnek és heverésznek ott, lerágják a bokrokat.

Ha leszáradnak az ágak, letördelik az arra járó asszonyok, és eltüzelik. Mert értelmetlen nép ez; azért nem irgalmaz neki Alkotója, nem kegyelmez neki Formálója.

Azon a napon elcsépeleli az ÚR a kalászatokat az Eufrátesztől Egyiptom patakjáig. De titeket, Izráel fiai, egyenként fognak összeszedni!

Azon a napon megharsan a nagy kürt, és visszajönnek, akik elvesztek az asszírok földjén, és akik szétszóródtak Egyiptom földjén. Leborulnak az ÚR előtt a szent hegyen, Jeruzsálemben.

A 28.-ik fejezetben a közeli, helyi ügyekről beszél a próféta. Izraelt Efraimnak nevezi a legnagyobb törzse miatt:

Jaj a büszke koszorúnak, melyet Efraim részegei viselnek, és a hervadó virágnak, amely ékesen díszíti őket, akik bortól mámorosak a termékeny völgyre néző hegycsúcson!

Küldi már az Úr az erőset, a hatalmasat. Olyan, mint a jégverés, a tomboló orkán, mint a roppant, elsöprő vizek áradata: hatalmas földre terít.

Lábbal tiporják majd Efraim részegeinek büszke koszorúját

Ézsaiás az északi kiáltság asszírok általi elpusztítását jövendőli, mert az északi királyság tele volt büszkeséggel, jólét volt mindenfelé, és az embereket nem érdekelte Isten, csak a részegség és az élvezetek. Ott álltak egy nagyon kritikus történelmi pillanatban, mert az ellenségeik jöttek, hogy szétszaggassák őket, a végük következik, és mégsem fordulnak megbánással Isten felé, hanem csak élvezeteket hajhásznak, ezekbe menekülnek Isten kemény ítélete elől.

Úgy tűnik, hogy az emberek nagy többsége tudatlanságban él, annak ellenére, hogy az ítélet ott függ a fejük fölött. Így lesz ez Jézus eljövetele idején is, Aki azt mondta:

Ahogy Nőé napjaiban történt, úgy lesz az Emberfia eljövetele is.

Mert amiképpen azokban a napokban, az özönvíz előtt, ettek, ittak, házasodtak és férjhez mentek egészen addig a napig, amelyen Nőé bement a bárkába,

és semmit sem sejtettek, míg el nem jött az özönvíz, és mindnyájukat el nem sodorta, úgy lesz az Emberfiának eljövetele is.

Efraim is ugyanezt teszi, miközben közeledik az ítélet. Amikor aztán Szenecharib megérkezik az asszír csapatokkal, akkor már túl késő.

Ha manapság a világra tekintünk, látjuk, hogy az emberek mennyira tudatlanok Isten elközelgő ítéletével kapcsolatban, amely már itt fenyeget a közelben. Látjuk a gonosz minden formáját, és azt is, hogy az emberek milyen erővel hirdetik gonosz dolgaikat. Régen még szégyelték ezeket a dolgokat, de most már nyíltan hirdetik az utcákon, reklámozzák bűneiket. Nagyon megértünk már az ítéletre, és Isten súlyos keze ott áll fölöttünk. Az embereket nem érdekli az elközelgő ítélet, csak élvezeteikkel és büszkeségükkel törődnek.

Ézsaiás is ez ellen szólt, hisz az emberek ugyanígy viselkedtek Efraimban, és három éven belül lábbal tiporták azt a nagy és erős nemzetet, amelyet Isten szeretett és megáldott. Ugyanezt érzem a mai Egyesült Államokkal kapcsolatban is: egy hatalmas és erős nemzet lettünk, Isten megáldott, de egy sötét felhő ott áll fölöttünk azért amiket megengedtünk és reklámoztunk ezen a földön.

és úgy jár majd hervadó virága, mely ékesen díszíti a termékeny völgyre néző hegycsúcson, mint a korai füge gyümölcsérés előtt: ha meglátja valaki, alig veszi kezébe, máris lenyeli.

Azon a napon a Seregek URa lesz népe maradékának díszes koszorúja, ékes koronája.

Ő lesz az igazság lelke azokban, akik igazságot szolgáltatnak, és a hősi erő azokban, akik visszaverik a városkapu ellen támadókat.

De ezek is tántorognak a bortól, támolyognak az italtól. Papok és próféták tántorognak az italtól, megzavarodtak a bortól! Támolyognak az ital miatt, tántorognak, amikor látomásuk van, ingadoznak, amikor döntést hoznak.

Úgy tűnik, hogy az ivás mindig elhomályosítja az emberek döntési képességét, és látását. Az emberek olyan ostoba dolgokat tesznek részegségükben, amit sohasem tettek volna meg józanon. Ezért hozták azt a törvényt, hogy ne igyál alkoholt, amikor vezetni akarsz, mert ez összakuszálja az elmédet és a látásodat.

Mégis itt az emberek pontosan ezt tették: összekuszálták életüket, értelmüket, és pont akkor, amikor szükség lenne józan döntésekre, amikor Isten ítélete közeleg, akkor nem látnak semmit, így nem is tudnak józanul gondolkodni és cselekedni.

Minden asztal tele van undok hányással, nincs sehol tiszta hely!

Ennek ellenére csúfolódnak a prófétával:

Kit akar ez a tudományára tanítani? Kivel akarja a kijelentést megértetni? Akiket most választottak el az anyatejtől? Akiket most vettek le az anyamellről?

Ez a parancs, az a parancs, ez a szabály, az a szabály, itt egy kicsi, ott egy kicsi!

Isten kijelentése következik:

Ezért dadogó ajakkal és idegen nyelven fog beszélni ezzel a néppel az, aki ezt mondta nekik: Itt van a nyugalom, adjatok nyugalmat a fáradtaknak! Itt van a feliüdülés! De nem akartak rá hallgatni.

Ezek nagyon érdekes versek. De miről is szólnak ezek a közbeékelt versek itt? Jön az ítélet, az emberek teljesen eltorzítják saját ítélőképességüket a részegség miatt, csúfolódnak a prófétával, és aztán jön ez a két vers.

Pál apostol a korintusiaknak írt levelében beszél a nyelveken való szólással történő visszaélésekről, és ezt a verset idézi:

Ezért dadogó ajakkal és idegen nyelven fog beszélni ezzel a néppel az, aki ezt mondta nekik: Itt van a nyugalom, adjatok nyugalmat a fáradtagnak!

Pál tehát ezt úgy értelmezi, hogy ez Isten prófécija a nyelveken való szólásról, amelyet Isten az egyháznak adott. És ezzel azt is mondja, hogy a nyelveken való szólás nyugalmat ad azoknak, akik szólnak nyelveken.

Én is megtapasztaltam a saját imaéletemben, hogy amikor van egy olyan problémám, amellyel kapcsolatban nem tudom, hogy miként kell imádkozzak, vagy Istent akarom dicsőíteni, de az angol nyelv mindezt képtelen kifejezni, akkor elkezdek imádkozni Lélekben, és ez teljesen megnyugtat, békét ad számomra.

Ézsaiás visszatér az eredeti gondolatokhoz:

Azért nekik ez lesz az ÚR igéje: Ez a parancs, az a parancs, ez a szabály, az a szabály, itt egy kicsi, ott egy kicsi! Jártukban hadd essenek hanyatt, törjék össze magukat, essenek csapdába!

Másszóval mindez annyira egyszerű volt, de mégsem halották meg.

Ezért halljátok az ÚR igéjét, ti csúfolódó emberek, akik uralkodtok ezen a népen Jeruzsálemben! Ti ezt mondtátok: Szövetséget kötöttünk a halállal, és egyezsége léptünk a holtak hazájával. Ha jön az elsőprő áradat, nem ér el bennünket, mert a hazugság lesz az oltalmunk, a hamisság a rejtekhelyünk. Ezért így szól az én Uram, az ÚR: A Sionra egy követ teszek le alapul, szilárd követ, drága sarokkővet alapul. Aki hisz, az nem menekül el!

A törvényt zsinórmértékké teszem, és az igazságot mércévé. Jégeső söpri el az oltalmazó hazugságot, és víz árasztja el a rejtekhelyet.

Felbomlik a halállal kötött szövetségetek, és nem marad meg egyezségeitek a holtak hazájával. Ha megjön az ostorozó áradat, elborít benneteket!

Hiába mondjátok, hogy a halállal kötöttetek szövetséget, és nem fog elérni Isten ítélete, mert Isten félresöpri minden szövetségeteket és meg fog ítélni. De mindezek közepette eljön a Szabadító, a drága sarokkő, amelyet az építők megvetettek, maga Jézus Krisztus, akit az Úr maga tett a legfőbb sarokkővé.

Valahányszor megjön, elragad benneteket. Mert megjön minden reggel, sőt nappal is, éjjel is. Akkor a folytonos rettegés majd megérteti veletek a kijelentést!

Mert rövid lesz az ág, nem tudtok kinyújtózni, kicsi lesz a takaró, nem tudtok beburkolózni.

Vannak, akik szeretik csúfolni Istent, és gúnyolódnak Isten figyelmeztetéseivel kapcsolatban. Vannak akik a filozófiában, a vallásokban szeretnék megtalálni nyugalmaikat, mások meg az alkoholban, az élvezetekben, vagy a gazdagságban. De be kell lássuk, hogy mindezen esetekben az ág túl rövid, és a takaró igen szűk; nem lehet nyugalmat találni ezekben.

A gazdagság sohasem ad beteljesülést, az élvezetek hajhászása sosem fog megnyugtatni. Egyetlen helyen van békesség és nyugalom: az Isten által felállított alapokon nyugvó drága sarokkőben, Jézus Krisztusban, és az Ő elvégzett munkájában.

A vallás sem fog megnyugvást adni. Itt a próféta a papi rend részegeskedéseiről szól. Szerintem ezen emberek italozása Isten megcsúfolása. Pál azt írta Timóteusnak, hogy az egyházban dolgozó előljáró ne adja magát részegségre, és ez szerintem minden Isten szolgájára érvényes.

Isten azt mondta Mózesnek, hogy győződj meg arról, hogy Áron és fiai józanok legyenek akkor, mikor az oltár elé járulnak, mert aki az Úr edényeit tartja az tiszta kell legyen. Ebből arra következtethetünk, hogy az Áron két fiát megölő tűz azért csapott ki az oltárból, mert alkohol hatása alatt rohantak oda és a saját füstölőkkel idegen tűzzel akartak áldozni az Úrnak. Ezután olvashatjuk, hogy az Úr azt mondta Mózesen keresztül Áronnak, hogy sem ő, sem a fiai ne igyanak semmit, amikor a szolgálatukat végzik. Isten nem akarja, hogy hamis hatások alatt szolgáljanak neki.

Az emberek ma a vallásokban is keresik a békességet, és tragikus, hogy egyes gyülekezetek, felekezetek azt hirdetik, hogy ha csecsemőként megkeresztelték, akkor az böven elég, nem kell felnőttként megváltással. De az ágy túl rövid, ebben nem lehet megnyugodni. Több kell annál, minthogy csecsemőként vizet csepegtettek a fejedre, és szavakat mormoltak közben. Aktív hittel teli elkötelezettség szükséges ahhoz, hogy higgyél Jézus Krisztusban, ahhoz, hogy megváltással.

Van aki arról beszél, hogy elég az, ha 25 évvel ezelőtt meghoztál egy érzelmekkel átítatott döntést, amikor sírtál, és elfogadtad szavaiddal Jézust. De engem nem érdekel, hogy akkor mit csináltál, hanem csak az érdekel, hogy milyen a jelenlegi kapcsolatod Jézus Krisztussal. **Nem lehetsz múltbeli megtapasztalások által megváltva, mert a megváltás egy jelenben is folyamatosan létező kapcsolat Jézussal.** A múlt megtapasztalásai semmi mást nem jelentenek, csak múltbeli dolgot, hacsak nem alakulnak át egy jelenben is létező kapcsolattá.

Pál apostol így szól a damaszkuszi úton történt megtapasztalásával kapcsolatban:

Ellenben azt, ami nekem nyereség volt, kárnak ítéltém a Krisztusért.

Mindezt 30 évvel a megváltása után írta a filippieknek.

Sőt most is kárnak ítélek mindent Krisztus Jézus, az én Uram ismeretének páratlan nagyságáért. Őérte kárba veszni hagytam, és szemétnek ítélek mindent, hogy Krisztust megnyerjem.

Sokan 25 évvel ezelőtt kárnak ítélték régi életüket, amikor megismerték Krisztust, de aztán ismét visszatértek régi életükhöz, nem szolgálják Istent, nem Jézussal járnak, nem élnek Lélekben. Ha a megváltásukról kérdezed őket, akkor áradoznak a 25 évvel ezelőtt történetekről, amikor nagy melegség töltötte be őket, és sírtak az Úr előtt. De mi történt azóta? „Hát nem voltam templomban évek óta, de nem is fontos, mert milyen dicső megtapasztalásom volt akkor!”

Nem lehet a múltbeli tapasztalatokon nyugodni, hanem ma is szükséged van egy étellel teli kapcsolatra Jézussal.

Jézus azt mondta:

Maradjatok énbennem, és én tibennetek...

Ha valaki nem marad énbennem, kivetik, mint a lemetszett vesszőt, és megszárad, összegyűjtik valamennyit, tűzre vetik és elégetik.

Ha megmaradtok énbennem, és beszédeim megmaradnak tibennetek, akkor bármit akartok, kérjétek, és megadatik nektek.

Ézsaiás folytatja:

Mert fölindul majd az ÚR, mint a Perácim-hegyen, haragra gerjed, mint a gibeóni völgyben. Véghezviszi tettét, szokatlan tettét, elvégzi munkáját, rendkívüli munkáját.

*Most azért ne csúfolódjatok, mert még szorosabbak lesznek bilincseitek! Hallottam, hogy az Úr, a Seregek URa elhatározta az egész ország pusztulását.
FigyeljeteK, halljátok meg szavamat, ügyeljeteK, halljátok meg beszédemet!
Mindig csak szánt a szántóvető, ha vetni akar? Csak barázdálja és boronálja földjét?*

Mással, vajon Isten nem azért készítette elő mindezt, hogy utána beteljesítse az ítéletet. És az egész azt támasztja alá, hogy igenis, az Úr mindent véghez fog vinni.

A 29.-ik fejezetben Ariel azt jelenti, hogy az Úr oroszlánja, és Jeruzsálem egyik neve:

*Jaj Ariélnak, Ariélnak, a városnak, ahol Dávid táborozott! Évek telnek egymás után, ünnepek váltják egymást,
azután ostromot indítok Ariél ellen. Akkor lesz sírás-rívás, mert égő oltárrá teszem.
Táborral veszek körül, sáncot vonok köréd, felállítom az ostrommûveket.
Megalázottan fogsz beszélni a földből, és megtörtén hangzik szavad a porból. Olyan lesz a hangod, mint a föld alatti kísérteté, és szavad a porból suttog.
De ízzé-porrá török ellenségeid serege, a szálló polyvához hasonló lesz az erőszakosok hada. Egy szempillantás alatt következik be!
Mert a Seregek URa meglátogat téged mennydörgés, földrengés, nagy zúgás, viharos forgószél és emésztő tüzes lángok közepette.
Olyan lesz, mint az álom, mint egy éjszakai látomás valamennyi nép serege, amely Ariél ellen hadakozott, és ostromot indított egész hadereje és sziklavára ellen.
Mint az éhező, aki azt álmodja, hogy eszik, de ha fölébred, üres a gyomra, vagy mint a szomjazó, aki azt álmodja, hogy iszik, de ha fölébred, eltikkadt és szomjas, úgy jár a népek egész serege, amely Sion hegye ellen hadakozott.
Ámuljatok és bámuljatok, vakoskodjatok és vakuljatok meg! Legyetek részegek, de ne bortól, tántorogjatok, de ne az italtól!
Mert rátok árasztotta az ÚR a kábultság lelkét. Bezárta szemeiteket: a prófétákat, befödte fejeiteket: a látnokokat.*

A letargia, a lelki vakság kerítette hatalmába az embereket, még akkor is, amikor már a közelgő ítélet árnyékában élnek. Ez a helyzet ma is a világgal.

*Így szól az Úr: Mivel ez a nép csak szájával közeledik hozzám, és ajkával dicsőít engem, de szíve távol van tőlem, istenfélelme pedig csupán betanult emberi parancsolat,
azért én úgy bánok majd ezzel a néppel, hogy csodálkozni fog, igen csodálkozni: vége lesz a bölcssek bölcsességének, az értelmesek értelme homályos marad.
Jaj azoknak, akik el akarják titkolni tervüket az ÚR elől! Sötétben hajtják végre tetteiket, mert azt gondolják: Ki lát minket, ki ismer bennünket?
Micsoda fonákság! Egyenlőnek tartható-e az agyag a fazekassal? Mondhatja-e az alkotás alkotójának: Nem ő alkotott engem?! Mondhatja-e a fazék a fazekasnak: Nem ért a dolgához?!*

Ézsaiás megmutatja, hogy mennyire nevetséges, amikor az ember, az agyag azt mondja a fazekasnak, hogy nem ő alkotott engem, hanem csak úgy kialakultam.
Nevetséges azt mondani Istennek, hogy nem ő alkotott minket. Hogyan tudja valaki a testet megvizsgálva azt állítani, hogy Istennek nincs értelme.

A test egy olyan elképesztően pontosan megalkotott rendszer, hogy képtelenség azt állítani, hogy Istennek nincs értelme. Az idegrendszer, az agy, a kódolt üzenetek milliói, a véredények és a többiek – hogyan lehet Isten létezését, alkotását megkérdőjelezni? És mégis ez a sok intellektuális agyag felfuvalkodott a

Teremtő ellen, miközben saját tudásukat és saját magukat feldícsérik az égig – ostobán nevetségesek mind.

A fejezet végén arról beszél, hogy Isten megrepešti a cserépedényeket:

Már csak kevés idő van hátra, és a Libánon kertté válik, a kert pedig erdőnek látszik.

Majd a nagyszerű elkövetkező idő:

Azon a napon a süketek is meghallják az írás beszédét, a vakok szemei pedig látni fognak a homály és a sötétség után.

Újra örömeiket lelik az alázatosak az ÚRban, vigadnak a szegény emberek Izráel Szentje előtt, mert vége lesz a zsarnoknak, és elpusztul a csúfolódó! Kiirtják mindazokat, akiknek gonoszságon jár az eszüik,

akik vétkesnek nyilvánítják az embert a peres ügyekben, és törbe ejtik, aki feddeni meri őket a kapuban, semmit érő ürüggyel fosztják meg jogától az igazat.

Ezért így szól Jákób házához az ÚR, aki megváltotta Ábrahámot: Nem szégyenül meg többé Jákób, nem sápad el többé az arca,

mert ha gyermekei meglátják kezem munkáját, szentnek vallják nevemet. Szentnek vallják Jákób Szentjét, és rettegnek Izráel Istenétől.

A tévelygő lelkek észhez térnek, és a zúgolódók levonják a tanulságot.

Jaj a pártütő fiaknak - így szól az ÚR -, akik tervet szőnek, de nélkülem, szerződést kötnek, de akaratom ellenére, vétket vétekre halmozva!

Ezek az emberek tudták, hogy jön az ítélet, Asszíria közeleg, de ahelyett, hogy az Úrhoz fordultak volna tanácsért és segítségért, inkább elküldték a követeket Egyiptomba, hogy szövetséget kössenek velük, és hogy így az egyiptomiak védjék meg őket. De a próféta figyelmeztette őket, hogy értelmetlen Egyiptommal szövetséget kötni, mert Asszíria le fogja győzni őket.

Az ő erejük abban állt volna, hogy semmit sem tesznek, csak az Úrban bíznak.

Boldog ember az, aki nem jár a bűnösök tanácsa szerint, nem áll a vétkesek útjára

Az emberek manapság tanácsokat keresnek, de nem Istenhez fordulnak, hanem hitetlen pszichológusokat bérelnek fel, akik tele vannak humanista és Freud-i elképzelésekkel, és szemetet adnak el nekik jó pénzért. Nevetséges!

Jaj a pártütő fiaknak - így szól az ÚR -, akik tervet szőnek, de nélkülem, szerződést kötnek, de akaratom ellenére, vétket vétekre halmozva!

Folyton Egyiptomba járnak, de engem nem kérdeznek meg. A fáraónál keresnek oltalmat, és menedéket Egyiptom árnyékában.

Egyiptomnak nincs már ereje, hanyatlófélben van.

De majd szégyent vallotok a fáraó oltalmával, és pironkodni fogtok amiatt, hogy Egyiptom árnyékába menekültök!

Vezetői voltak már Cóbanban, követei eljutottak Hánészig.

Ezek nagy Egyiptomi városok voltak akkoriban.

Mind szégyent vallanak azzal a haszontalan néppel. Nem segít és nem használ, sőt szégyent és gyaláztat hoz.

Fenyegető jövendölés Dél Behemótja ellen: A nyomorúság és elnyomás országába, ahol a nőtény és a hím oroszlán, a vipera és a repülő sárkány él, oda viszik szamarak hátán vagyonukat, tevék púpján kincseiket a haszontalan népek,

Egyiptomnak, melynek segítsége üres hiábavalóság. Ezért maradjatok veszteg. Az erejük abban van, hogy az Úrra várnak. Nem kellene aggódjanak az asszírok inváziója miatt, mert Isten gondoskodni fog róluk, nem kell megvívják a harcot, mert Isten fogja megvívni azt. És azt mondja, hogy az rejük Isten bizalmában van.

Most pedig menj, és írd föl jelenlétiükben egy táblára, jegyezd föl egy könyvbe, hogy megmaradjon mindvégig örökre szóló okmányként!

Irjátok le, hogy aztán később elővegyétek, és lássátok, hogy amit mondtam, beteljesedett.

Bizony engedetlen nép ez, hazug fiak, fiak, de nem akarnak hallgatni az ÚR tanítására.

Azt mondják a látóknak: Ne lássatok! - a látnokoknak pedig: Ne a valóságot lássátok! Mondjátok inkább hízalgő dolgokat, lássatok kedvüinkre valókat!

Hagyjátok abba ezt a módszert, változtassatok ezen az eljáráson! Hagyjátok békét nekiünk Izráel Szentjével!

Ezért így szól Izráel Szentje: Mivel megvetitek ezt az ígét, zsarolásban és csalásban bíztok, ezekre támaszkodtok,

azért úgy jártok bűnötökkel, mint a magas kőfal, ha megreped, és megdőlvé leomlással fenyeget: bármely pillanatban összedőlhet.

Darabokra török, mint a fazekas korsója, melyet kíméletlenül összetörtek

A Jelenések könyvében olvashatjuk, ahol Jézus Krisztus uralkodásáról szól, és azt írja, hogy vasmarkával darabokra fogja morzsolni a cserépedényeket, azokat akik önmagukat dicsőítették.

nem lehet találni törmelékei között akkora cserepet sem, amivel parazsat lehet venni a tűzhelyről, vagy vizet meríteni a tócsából.

Mert így szól az én Uram, az ÚR, Izráel Szentje: A megtérés és a higgadtság segítene rajtatok, a béke és a bizalom erőt adna nektek! De ti nem akarjátok,

inkább ezt mondjátok: Nem úgy lesz az, hanem lóháton vágatunk! Hát majd vágatnotok kell! Gyorsan akartok hajtani? Hát majd gyorsak lesznek üldözőitek!

Egy ember fenyegetésére ezrével elfuttok, öt ember fenyegetésére úgy elfuttok, hogy nem marad más belőletek, csak egy jelzőpózna a hegytetőn és egy zászlórúd a halmon.

De még vár az ÚR, hogy megkegyelmezessen, még hallgat, hogy irgalmazhasson. Mert bár ítélő Isten az ÚR, boldogok mindazok, akik benne reménykednek.

A gazdagok közül néhányan elmenekültek Egyiptom felé, de Egyiptom elesett Asszíriával szemben, míg Jeruzsálemet nem vették be. Azok, akik nyugalomban és bizalomban ott maradtak tanúi lehettek, hogy az Úr elpusztította az ellenük indult asszír csapatokat.

Ne sírj többé, Sion népe, amely Jeruzsálemben laksz! Bizonyosan megkegyelmez az ÚR, ha hozzá kiáltasz. Mihelyt meghallja, válaszol neked.

És bár szűkösen adott kenyeret, és kimérte a vizet az Úr, nem állítják többé félre tanítódat, hanem saját szemeddel láthatod tanítódat.

Saját füleddel hallhatod a mögötted hangzó szót: Ezen az úton járjatok, se jobbra, se balra ne térjete le!

Mi ez az út? Az, hogy az Úrra várunk és benne bízunk.

Tisztátalannak fogjátok tartani az ezüsttel bevont bálványszobrokat és az arannyal borított istenszobrokat. Kiszórod azokat, mint valami undokságot, és ezt mondd: Ki veletek!

Ő pedig esőt ad a magra, amellyel beveted a földet, és kenyeret ad a föld terméséből, amely bőséges és tápláló lesz. Nyájad tágas legelőn legel azon a napon.

Az ökrök és a szamarak, amelyek a szántóföldön dolgoznak, szózott abrakot esznek, amelyet lapáttal és villával raknak eléjük.

Minden magas hegyen és kiemelkedő halmon pedig csatornák lesznek, vízvezető árkok, a nagy öldöklés napján, amikor leomlanak a vártornyok.

Olyan lesz a sápadt hold fénye, mint az izzó nap fénye, az izzó nap fénye pedig hétszeres lesz, a nappali fény hétszerese, azon a napon, amikor az ÚR bekötözi népe sérülését, és meggyógyítja a rajta ejtett sebet.

Maga az ÚR jön a távolból, haragja lángol, méltóságteljesen emelkedik. Ajkán bőséges harag, nyelve, mint a perzselő tűz.

Ismét az ítéletnapról olvashatunk ezekben a sorokban. A Jelenések könyvének 16.-ik versében erről ezt olvashatjuk:

A negyedik angyal is kiöntötte a poharát a napra, és megadatott neki, hogy gyötörje az embereket annak tűző sugarával;

és az emberek gyötrődtek a nagy hőségben

A Nap hétszeres erővel süt, és a Hold olyan erővel fogja visszaverni a Nap sugarait, hogy éjjel is nappali fény lesz a földön. Ez lehet, hogy azt jelenti, hogy a Nap szupernovává válik, és ennek pusztító hatásai lesznek a földre nézve. Az csillagászok szerint a csillagok haláluk előtt alakulnak szupernovákká, és ezt meg is figyelhetjük a csillaghullások alkalmával, amikor hatalmas fény kíséretében „hullanak le”.

Lehelete olyan, mint az áradó patak, amely nyakig ér, szakadozott rostában rostálja a népeket, és tévútra vezető zablát vet a népek szájába.

Úgy fogtok énekelni, mint az ünnepszentelés éjjelén, szívetek pedig úgy örül, mint a zarándok, aki fuvolaszó mellett megy az ÚR hegyére, Izráel Kősziklájához.

Főlmorajlik az ÚR fenséges szava, láthatóvá lesz sújtó karja, felbőszült haragjában, perzselő tűz lángjában, orkánban, zivatarban és jégverésben.

Megretten Asszíria az ÚR szavától. Bottal veri meg.

Ismét visszatérünk az akkori helyzethez, habár itt Asszíria az Antikrisztust is jelképezheti, akit Jézus Krisztus visszatérésekor a szájából előretörő karddal pusztít el.

Valahányszor lesújt a büntető vessző, amellyel veri az ÚR, dob és citera szól, míg ő harcra emelt kézzel küzd ellene.

Mert régóta készen van a vesztőhely, készen áll a királynak is, mélyre és szélesre készítve, bőven van tűz is, fa is. Az ÚR lehelete úgy lobbantja lángra, mint egy kénköves patakot.

A vesztőhely eredeti olvasatban „Tophet”, azaz az Újtestamentum gyehennája. A Hádész a pokolt jelenti, így a gyehenna egy másik hely kell legyen.

Jézus azt mondta, hogy a Tophet a Sátán és angyalai számára van előkészítve – ez szó szerint az „égő tűz helyét” jelenti. Az Újtestamentumban a tűz tava.

Dávid azt írta:

Hova menjek leked elől? Orcád elől hova fussak?

Ha a mennybe szállnék, ott vagy, ha a holtak hazájában fekiüdnék le, te ott is ott vagy.

Ézsaiás nagyon gazdag képekkel írja le a gyehennát, amely a gonoszok végső helye lesz. A pokol, a Hádész nem az örökkévaló büntetés helye.

A halál és a pokol ki fogják adni a bennük levő halottakat. A Jelenések könyvének 20.-ik fejezetében:
A tenger kiadta a benne levő halottakat, a Halál és a Pokol is kiadták a náluk levő halottakat, és megítéltetett mindenki cselekedetei szerint.

És a Halál és a Pokol belevetett a tűz tavába: ez a második halál, a tűz tava.

A pokol tehát be fog egyszer zárulni, amikor kiadja a halottait Isten elé az ítéletre, és akkor ezeket a gyehennába vetik.

Az Írások azt írják a gyehennáról, hogy a
gyötrődésük füstje száll felfelé örökkön-örökké

Jézus azt mondta a gyehennáról, hogy
*mégy a gyehennára, az olthatatlan tűzre,
ahol a féreg nem pusztul el és a tűz nem alszik el.*

Ebbe sokmindent lehet belemagyarázni, de én ezt nem teszem, mert nem szeretnék ott lenni. Ha a féreg nem pusztul el, és a füstjük örökkön-örökké fog szállni, akkor számomra ez erősen azt jelzi, hogy állandóan el lesznek választva Istentől, de nem akarok azzal foglalkozni, hogy ez most tudatos, vagy tudattalan állapot. Úgyis mindez Isten kezében van, és Isten azt fogja tenni, ami helyes és igazságos.

Engem az az új épület, az új testem érdekel, amelyet Ő számomra elkészített a mennyországban. Az én örökkévalóságom érdekel, amelyet az Úrral fogok eltölteni, ez a lényeg, ez az ami engem nagy izgalomba tud hozni.

Isten legyen veletek és óvjon titeket, hogy az Ő akaratában járhattok Lélekben nap mint nap. Ő erősítsen meg és vigyen magával abba a teljességbe, amit már előkészített számotokra. Járjatok az Úrral, szeressétek az Urat, hallgassatok az Úrra, legyetek figyelmesek a szavaira ezekben az utolsó napokban, amikor a világ körülöttetek részegen jár a saját feje után. Legyetek érzékenyek Istenre, és a Lélek dolgaira Jézus nevében.

81 perc